

29/07/2015

RECULL DE PREMSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
29/07/15	LORD BLACK DE BRENTWOOD, DIRECTOR EJECUTIVO DE "TELEGRAPH GROUP": «LOS PERIÓDICOS NO DEBEMOS TEMER A LA REVOLUCIÓN DIGITAL» LORD BLACK DE BRENTWOOD DIRECTOR EJECUTIVO DE «TELEGRAPH GROUP» / Abc	4	1
29/07/15	RIERA ÉS CESSAT DE CATALUNYA RÀDIO I NO ES PREVEU SUBSTITUIR-LO / ARA -Ara estiu	5	1
29/07/15	PERIODISTES A LA INTEMPÈRIE, PER LLUÍS FOIX / La Vanguardia.cat	6	1
29/07/15	DUART DIU QUE LA DESTITUCIÓ DE FÈLIX RIERA NO ÉS «DEPURACIÓ» / Diari de Girona	7	1
29/07/15	PUIG DEROGARÁ UNA LEY PARA REABRIR LA TELEVISIÓN VALENCIANA / El País	8	1
29/07/15	COMPETÈNCIA FIXA ELS CRITERIS PER QUALIFICAR PER EDATS ELS CONTINGUTS / ARA -Ara estiu	9	1
29/07/15	POLÉMICO CESE DE RIERA EN CATALUNYA RÀDIO / El Mundo (Ed. Catalunya)	10	1
29/07/15	TELE PÚBLICA EL CANAL 9 DE VALÈNCIA PREVEU REOBRIR A L'OCTUBRE / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	11	1
29/07/15	XAVI ROSIÑOL ES MANTÉ A 'LA TRIBU' I SÍLVIA CÓPPULO FARÀ ENTRETENIMENT / ARA -Ara estiu	12	1
29/07/15	UDC VEU MOTIUS "POLÍTICS" EN EL RELLEU DE RIERA A CATALUNYA RÀDIO / El Punt avui	13	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Lord Black de Brentwood, durante la entrevista en la redacción de ABC

ISABEL PERMUJ

«Los periódicos no debemos temer a la revolución digital»

Lord Black de Brentwood

Director ejecutivo de «Telegraph Group»

► Activo miembro conservador de la Cámara de los Lores, como director de la Comisión de Quejas de la Prensa tuvo un papel clave a la muerte de Diana

RAMÓN PÉREZ-MAURA
MADRID

El barón Black de Brentwood es uno de los ejecutivos de la comunicación más respetados del mundo. Ha tenido una larga carrera en el sector, en el que en la actualidad es director ejecutivo de «The Telegraph Media Group», el grupo editor de «The Daily Telegraph», el periódico de calidad más vendido en el Reino Unido. Antes fue director de la Comisión de Quejas de la Prensa y con anterioridad dirigió en la década de 1980 el Departamento de Análisis del Partido Conservador.

Un día de 1988 le asignaron un joven ayudante investigador. Guy Black comprendió pronto que aquel chico llegaría lejos en política, pero ni él pudo imaginar cómo de lejos: su asistente de 1988 se sienta hoy en el 10 de Downing Street y responde al nombre de David Cameron. «Le recomendé para que fuera mi sustituto. Ya era formidablemente listo y tenía un instinto muy político. Por supuesto que no

imaginé que un día sería primer ministro, pero sí creí desde el primer momento que un día tendría un papel central en la vida pública. Y él ha demostrado que quienes le apoyaron, acertaron», afirma. Quizá por eso, el 9 de julio de 2010, apenas dos meses después de haber asumido el cargo de primer ministro, Cameron creaba a Guy Black barón Black de Brentwood, en referencia a la localidad en la que nació en el condado de Essex.

Libertad de prensa

Lord Black ha estado en Madrid en su calidad de presidente de la «Commonwealth Press Union Media Trust», institución que persigue preservar la libertad de expresión en los diferentes países de la Commonwealth. Y la razón de su visita es «el firme compromiso de España con la libertad de prensa, asunto en el que el papel de los editores es crucial».

Desde esta organización intentan influenciar la mucha legislación europea que impacta en los medios de co-

Diana, Princesa de Gales
«Usaba a la prensa para sus batallas contra la Familia Real; se retroalimentaba con los medios»

La razón de su visita
«El firme compromiso de España con la libertad de prensa: el papel de los editores es crucial»

David Cameron
«El que fuera su asistente como investigador en el año 1988 se sienta hoy en el 10 de Downing Street»

municación. En este momento intentan conjugar la necesaria protección de datos con la libertad de prensa. «Creemos que esa protección puede representar una amenaza al periodismo de investigación», señala. Lord Black habla de las instituciones europeas en términos sorprendentemente positivos para ser el director ejecutivo del diario más euroescéptico de la prensa de calidad británica, pero aclara con

una sonrisa que él no es «el responsable de la línea editorial» del diario. «The Daily Telegraph» sigue siendo el diario de referencia del pensamiento conservador británico. A lo largo de los años ha pasado por las manos de diferentes propietarios y en la actualidad pertenece a los hermanos Barclay, después de la escandalosa salida de la propiedad de lord Black de Crossharbour –que no tenía ningún parentesco con lord Black de Brentwood.

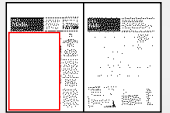
Lord Black (de Brentwood) se muestra reacio a la hora de hablar sobre lo que representa para el negocio global de la prensa el precio de venta del «Financial Times». Pero sí señala que cada vez más «todos los medios somos globales». «The Telegraph» fue el primer diario en integrar papel y soporte digital, pero es un proceso que nunca termina. La revolución digital no debe ser temida».

La Comisión de Quejas

En 1996 Guy Black fue nombrado director de la Comisión de Quejas de la Prensa. Este era un órgano regulador que se dieron los medios británicos para autocensurar sus excesos. Eran los propios directores de los medios los que se comprometían a mantener los niveles éticos de la profesión por medio de la Comisión. «Fue efectiva durante 25 años y mejoró los niveles del periodismo británico. Es evidente que cuando se publican millones de historias cada año, algunas tienen que contener errores».

En 1997 Black tuvo que poner toda la carne en el asador después de la muerte de Diana, Princesa de Gales. La cobertura de la muerte de Diana tenía muchos frentes. «Su relación con la prensa era muy complicada. Interesaba todo de ella y ella usaba a la prensa para sus batallas contra la Familia Real. Era una relación simbiótica: ella se retroalimentaba con los medios. Y cuando tú filtras historias es muy difícil exigir después privacidad». La noticia de su muerte cuando era perseguida por paparazzi «obligó a los medios a reaccionar muy rápido a la furia popular. En semanas se endureció el código profesional» y las cosas no han vuelto a ser tan complicadas. «La prensa tiene hoy una buena relación con los Príncipes y se les ha garantizado su privacidad.» Asunto en el que el propio lord Black jugó un papel decisivo en su etapa al frente de la Comisión de Quejas.

La Comisión acabó sus días por su incapacidad para afrontar el escándalo de los pinchazos telefónicos realizados por el dominical «News of the World». Finalmente el 8 de septiembre de 2014 la Comisión fue sustituida por la Organización Independiente de Estándares de la Prensa (IPSO). «La IPSO surgió porque hacía falta tener un poder ejecutivo que la Comisión de Quejas no tenía. Era necesario un organismo con dientes...» y la IPSO tiene ahora incluso la capacidad de llegar a multar a quienes violen el «Código de Comportamiento de los Directores». Algo que en sus diez meses de vida todavía no ha hecho.

Riera és cessat de Catalunya Ràdio i no es preveu substituir-lo

Brauli Duart nega que la destitució sigui una “depuració política”

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

Catalunya Ràdio s'ha quedat sense director, i és possible que no en torni a tenir. El consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) va aprovar ahir, en una segona votació, la destitució de Fèlix Riera, que ocupava el càrrec des del maig del 2012. Segons la Corporació, la mesura, proposada pel seu president, Brauli Duart, “s'emmarca en el procés de reorganització gradual” de l'ens “iniciat en els últims anys” i basat en la “concepció empresarial” de la CCMA com una única empresa. Per aquest motiu, el càrrec de director de Catalunya Ràdio desapareixerà, si més no amb aquest nom i les atribucions que tenia fins ara.

Durant les pròximes setmanes les funcions de Riera seran assumides de manera provisional pel cap de programes i el cap d'informatius de l'emissora, Jordi Català i Francesc Cano, i la previsió és que al setembre s'acabi de definir la nova estructura organitzativa. Fonts de la CCMA han explicat a l'ARA que, passat l'estiu, es decidirà si “es busca un perfil de director del mitjà ràdio però sense el poder i les atribucions que històricament ha tingut aquesta figura dins de la Corporació” o bé si es fa un pas més ambiciós i es crea un nou càrrec de director de la ràdio i la televisió públiques de manera conjunta.

Malgrat aquesta justificació des del punt de vista estratègic, la destitució de Riera, militant d'Unió, ha sigut interpretada des de molts sectors en clau política, ja que arriba només una setmana després que l'equilibri de forces al consell de govern es decantés a favor de l'aliança entre CDC i ERC, arran de l'entrada de Rita Marzosa, proposada precisament pels republicans. La votació de dilluns, en què la proposta de cessar Riera va ser rebutjada en no obtenir el suport necessari de dos terços del consell – quatre dels sis membres –, va fer evident que l'òrgan està dividit en aquest punt. Ahir, en canvi, n'hi havia prou amb els vots dels dos consellers proposats per CDC – entre els quals Duart, que té vot de qualitat – i la d'ERC per obtenir la majoria simple. El resultat de la votació, però, no ha transcendit.

Hores abans d'aquesta segona votació, Duart va comparèixer davant la comissió parlamentària de control a la CCMA, on va negar que la seva propos-

Fèlix Riera va accedir a la direcció de Catalunya Ràdio el 2 de maig del 2012. La seva destitució, aprovada ahir, ha aixecat polèmica. PERE TORDERA

ta de cessar Riera sigui una “depuració política”, tal com havia denunciat la diputada del PSC Núria Ventura. Tot i així, el president del consell nacional d'Unió, Ramon Espadaler, considera que la destitució del director de Catalunya Ràdio – que arriba en un bon moment d'audiència de l'emissora, tot i que continua per darrere de RAC1 – “obeeix només a raons polítiques”, i va recordar que el seu nomenament s'havia aprovat per unanimitat.

Per la seva banda, el consell professional i el comitè d'empresa de l'emissora consideren que “les circumstàncies, la manera i el moment escollit” per a la destitució de Riera “fan difícil defensar” que no hi ha motivacions polítiques al darrere, i reclamen per a Catalunya Ràdio “un lideratge fort, solvent i amb un projecte a llarg termini”.

La CCMA negocia tornar el 5% en 4 anys

La direcció de la CCMA ha obert negociacions amb els treballadors per buscar una fórmula que li permeti retornar-los el 5% de rebaixa salarial que l'Audiència Nacional ha declarat il·lícita d'una manera que “afecti el mínim possible” el funcionament de la Corporació. Segons va explicar ahir Brauli Duart, “s'està avançant” en un acord que preveuria retornar els diners gradualment entre ara i el 2018. L'impacte de les sentències és de més de 18 milions d'euros en el cas de TV3 i de 3 milions a Catalunya Ràdio.

Lluís Foix

Periodistes a la intempèrie

El segrest i assassinat de periodistes és un dels perversos malsons dels conflictes d'avui. Les estadístiques són cruels. L'any passat 66 periodistes van ser assassinats, 119 van ser segrestats i gairebé 200 van entrar a la presó. La sinistralitat més alta es va registrar a Síria, Palestina, Ucraïna, l'Iraq, Líbia, Egipte, l'Afganistan i Veneçuela. Les xifres d'aquest any segueixen el mateix ritme. Reporters sense Fronteres informa que 184 internautes estan en aquests moments en presons de països autoritaris o tirànics. La llibertat del periodista també és perseguida al seu propi ordinador o mòbil.

No dispo de estadístiques de periodistes morts en les guerres del segle passat. Vassili Grossman escriu una gran crònica dels exèrcits de Stalin des de la defensa de Stalingrad fins a l'entrada a Berlín. *Vida i destí* és un dels grans relats de la Segona Guerra Mundial des de l'òptica soviètica. Hi ha qui ha comparat la seva obra amb l'èpica descripció de *Guerra i pau*, de Tolstoi, sobre la derrota de Napoleó a Rússia el 1812. Els conflictes generen literatura de gran qualitat. Els fotògrafs i les càmeres de televisió acosten les tragèdies fins a les nostres despreocupades consciències.

Els noms de George Orwell, Hemingway, Chaves Nogales, Joan Sales, Arturo Barea i Max Aub estan associats a la bona literatura sobre els conflictes. La bibliografia sobre la guerra civil espanyola és tant o més àmplia que la de les dues guerres mundials. El periodista o l'intel·lectual que s'acostava al conflicte anava a la primera línia amb una certa protecció dels estats majors o del bàndol amic.

Les guerres necessiten el relat de fonts neutrals o creïbles. I qualsevol dels bàndols ha de protegir els periodistes que envien al món la visió del conflicte des d'una determinada òptica. En les guerres clàssiques, al davant hi anaven els soldats, els que s'enfronten en directe al foc enemic, els que queien quan saltaven les trinxeres o avançant cap a posicions de l'adversari. Estaven coberts per l'artilleria i, més tard, per l'aviació.

Després apareixien els comandaments intermedis de l'estat major, que estava situat en la llunyania. El periodista clàssic solia estar en aquests espais de seguretat. Arribava per comptar els morts i aixecar acta de les destruccions.

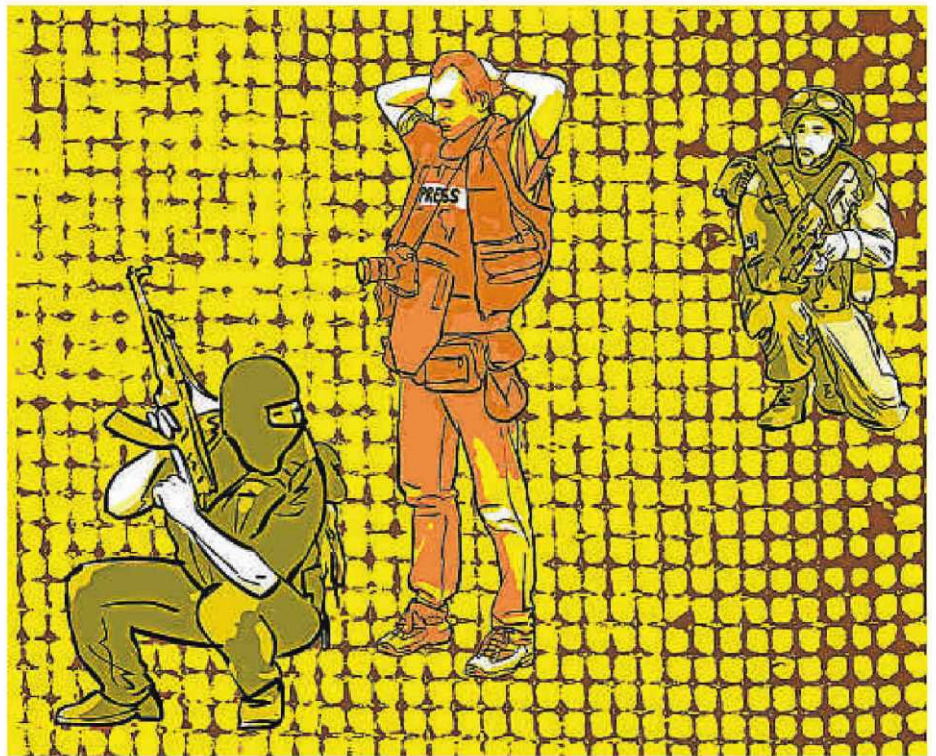
La guerra moderna ha canviat els paràmetres. Les decisions estratègiques es prenen a centenars o milers de quilòme-

tres. En els conflictes de l'Afganistan i l'Iraq, els bombardejos massius sobre Kabul o Bagdad eren retransmesos en directe mentre aquell inefable secretari de Defensa, Donald Rumsfeld, apareixia en un racó de la pantalla comentant els incendis que destruïen edificis de Bagdad.

No hi havia soldats. Hi arribaven quan la situació permetia una ocupació més o menys tranquil·la. En els bombardejos d'aquests últims deu anys sobre Líbia, Síria, l'Iraq, l'Afganistan, el Iemen i altres

carretera que va de Jalalabad a Kabul. A la redacció van començar a sospitar el pitjor quan el mòbil d'en Julio no responia.

El periodista de guerres no convencionals sol ser en molts casos autònom i el seu salari depèn de les peces que col·loqui al mercat mediàtic internacional. Els preus són irrisoris. Malgrat això, els periodistes de raça salten de conflicte en conflicte sabent el perill que corren però també les regles mínimes de seguretat. He viscut al costat de Tomás Alcoverro al-

IGNOT

enclavaments conflictius el risc de baixes de pilots era mínim. Amb l'arribada dels drons els atacs han perdut tot el risc. El més poderós no és el que més tropes desplega, sinó el que té més capacitat de destrucció amb el mínim risc. Llastimós.

En aquestes guerres del nostre segle va aparèixer la figura del periodista soldat que arrisca la vida per facilitar informació, imatges o material transmès per les xarxes socials. Està sol davant el perill. La seva presència és detectada i el valor polític o estratègic del seu segrest és molt alt. A Síria, ara mateix, la seva cobertura personal és inexistent i corre un risc molt alt de ser segrestat, empresonat o assassinat. El novembre del 2001 moria en una emboscada Julio Fuentes, periodista d'*El Mundo*, en algun punt de l'accidentada

guns episodis dramàtics al Líban. Coneix molt bé el terreny i la situació. Sabia quan es podia transitar o traslladar-se fugaçment en un cotxe atrotinat sota les bombes de Beirut.

El periodista dels conflictes d'avui, el de primera línia, el vocacional, es mou sense la protecció dels exèrcits amics ni de les empreses que es limiten a comprar els seus reportatges. El servei que presten a la societat globalitzada és de primer ordre. I quan tenen un contratemps seriós els governs i els mitjans fan tot el que cal per posar-los fora de perill. El patiment és molt dur. Les famílies pateixen. Una professió molt meritòria. Però els que han decidit entrar en guerra estan molt més segurs que els que l'expliquen des de la intempèrie del foc creuat.●

Duart diu que la destitució de Fèlix Riera no és «depuració»

Per una majoria simple s'ha decidit destituir el director de Catalunya Ràdio i membre d'Unió

BARCELONA | DdG/ACN

■ El Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha acordat finalment la destitució del director de Catalunya Ràdio, Fèlix Riera. Després de dues jornades de votacions, el dilluns es va votar però no es va arribar a la majoria absoluta necessària i ahir Fèlix Riera va ser cessat per majoria simple.

El president de la CCMA, Brauli Duart, va comunicar a Riera la di-

missió voluntària però aquest s'hi va negar i llavors, Duart li va comunicar que procediria a la seva destitució. El president de la Corporació ha defensat que la destitució de Riera no és un cas de «depuració política». Encara que no ha volgut donar més detalls ha destacat que s'està negociant amb els treballadors de la ràdio i de la televisió perquè el retorn del 5% del sou retallat que ha decretat la justícia sigui gradual i afecti el mínim possible el funcionament.

La CCMA ha comunicat que aquesta mesura s'emmarca dins un procés, que es va iniciar fa uns anys, de reorganitzar internament la Corporació i de simplificar l'estructura empresarial de la directi-

va. Ha afegit que de moment no hi haurà substitut i serà al mes de setembre quan es prendrà una decisió de si es cobreix aquesta plaça vacant amb un director que tingui un perfil de responsable de continguts, no de gestor com era el cas de Riera, o bé si es crea una sola direcció tant per la ràdio com la televisió públiques.

«Només són motius polítics»

El candidat d'Unió Democràtica de Catalunya a les eleccions del 27-S, Ramon Espadale, ha denunciat que la destitució de Fèlix Riera és només per raons polítiques. Davant d'aquesta situació i a pocs mesos de les eleccions de les eleccions del 27 de setembre, ha expressat la seva

Brauli Duart.

preocupació per «la deriva» que creu que estan prenent els mitjans públics de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Espadale ha remarcat que aquesta decisió suposarà «una pèrdua de pluralitat» de l'emissora pública catalana. El candidat d'UDC ha recordat

que Riera va ser nomenat per unanimitat, mentre que ara per una majoria simple ha estat acomiadat. Finalment el candidat d'UDC ha remarcat la seva disconformitat sobre la decisió i que no s'han valorat ni les audiències ni la gestió interna.

Puig derogará una ley para reabrir la televisión valenciana

El Gobierno regional paga un millón de euros al mes por el ente

MARIA JOSEP SERRA, **Valencia**
El Ejecutivo del socialista Ximo Puig está decidido a comenzar las emisiones de la televisión autonómica el 9 de octubre, a pesar del complicado embrollo jurídico y económico que envuelve al ente desde su abrupta clausura por el Partido Popular (PP), en noviembre de 2013.

En la actualidad, el coste del cierre de la radio televisión va-

lenciana ya supera lo que hubiera costado haberla mantenido abierta con una regulación de empleo pactada.

En total, el importe del cierre, calificado de "gran error" por los expertos consultados por la Generalitat, asciende a más de 130 millones de euros. Y cada mes hay que abonar unos gastos fijos que superan el millón de euros. Además, si Canal 9 no se

pone en marcha antes de fin de año, la empresa pública, ahora en periodo de disolución, perderá los derechos de emisión de un centenar de películas y más de 100 horas de teleseries por las que ahora paga cerca de medio millón de euros.

Pero el mayor obstáculo para su apertura es el artículo dos de la ley aprobada por los populares que impide a la Generalitat

prestar servicios de radiodifusión y televisión. El Gobierno que dirige Ximo Puig ya tiene claro que derogará la ley en las próximas semanas, lo que permitiría reiniciar las emisiones.

Se trata de una decisión parlamentaria para la que cuenta con el apoyo suficiente de la cámara, las mismas formaciones que suscribieron el acuerdo de Gobierno regional —PSPV, Compromís y Podemos— y que permitieron al líder socialista acceder a la presidencia de la Generalitat.

Puig no tiene dudas. "Aquí no se trata como en el pasado, de elegir entre pan o cultura. Queremos las dos cosas, pan y cultura", ha señalado a este diario. "Somos la única comunidad autónoma que no tiene televisión autonómica. Esa es realmente la

anomalía", ha agregado. "Los valencianos tenemos una lengua propia que tenemos que defender, que tiene problemas de supervivencia. Lo considero un asunto grave desde el punto de vista cultural. No se puede menospreciar que tengamos un espacio propio audiovisual, que además genera cientos de puestos de trabajo. La RTVV no es un gasto, es una inversión", ha añadido.

En una semana, el Consejo Consultivo de Radiodifusión y Televisión, cuyo responsable es el profesor de Derecho Constitucional y experto en comunicación José María Vidal, expondrá las diferentes posibilidades que hay para abrir la televisión pública valenciana el día de la comunidad.

elradar

Competència fixa els criteris per qualificar per edats els continguts

A.C.R.
BARCELONA

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha aprovat una resolució en què fixa els criteris que caldrà seguir per qualificar per edats els continguts audiovisuals, que afectaran tant els operadors de televisió com els d'altres serveis de comunicació audiovisual no lineals. Aquests criteris són els que farà servir a partir d'ara la Comissió per valorar si els continguts s'adeqüen a la qualificació que els atorguen les cadenes.

Segons explica la CNMC, s'han identificat set categories de continguts potencialment perjudicials per a la infància: violència, sexe, por o angoixa, drogues i substàncies tòxiques, discriminació, conductes imitables i llenguatge. Dins de cada grup s'assenyalen possibles continguts específics i s'indica en quin grau i en quines circumstàncies poden aparèixer perquè un espai hagi de ser qua-

Els criteris serviran per qualificar per edats els continguts. GETTY

lificat per a una determinada franja d'edat. En total existeixen set categories: especialment recomanat per a la infància, apte per a tots els públics, no recomanat per a menors de 7 anys, no recomanat per a menors de 12 anys, no recomanat per a menors de 16 anys, no recomanat per a menors de 18 anys i contingut X. ■

Polémico cese de Riera en Catalunya Ràdio

CDC y ERC promueven la destitución del director entre las críticas de Unió por la «falta de pluralidad»

BARCELONA

Ayer se consumó lo que era un secreto a voces: el cese del director de Catalunya Ràdio, Fèlix Riera, con los votos a favor de Convergència y ERC en el consejo de gobierno de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, ente que gestiona los medios públicos. El despido, que se produce a tan sólo dos meses de las elecciones

del 27-S, coincide también con el divorcio entre los convergentes y Unió, partido del que Fèlix Riera es militante.

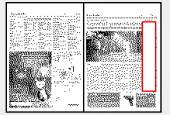
Por ello, el secretario general del partido, Ramon Espadaler, criticó el cese al considerarlo una decisión de «naturaleza política» y auguró una «pérdida de la pluralidad» en Catalunya Ràdio. El PSC también se sumó a las críticas y

acusó a CDC y ERC de «salpicar de intereses partidistas» los medios públicos.

Por su parte, en el ente público defienden la decisión y explicaron a Efe que «responde a los cambios empresariales de la corporación, y a que se están suprimiendo estructuras y aspectos residuales de la antigua corporación» que deberán acabar «con una televisión y

una radio juntas en un solo espacio, y hasta compartiendo incluso una sola dirección».

De momento, no se nombrará un nuevo director de Catalunya Ràdio. El peso de los contenidos lo llevarán los directores de informativos y de programas, puntualizando que «además hay un director corporativo que está al nivel del director de la radio».

TELE PÚBLICA

El Canal 9 de València preveu reobrir a l'octubre

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Canal 9 podria reobrir el 9 d'octubre, jornada de la diada del País Valencià. Aquesta és la data que considera el president de la Generalitat valenciana, Ximo Puig, per a la nova posada en marxa de la Radiotelevisió Valenciana (RTVV), després que es tanqués el novembre del 2013. Segons el polític socialista, la reobertura de l'ens autonòmic està condicionada per un «marasme legal enorme, producte de la gran irresponsabilitat que va tenir el PP amb aquest procés», ja que en el tancament de RTVV «es va fer tot extraordinàriament malament».

Ximo Puig aposta per una televisió amb poc personal, plural, sostenible i innovadora

En una entrevista concedida al diari *El País*, Puig aposta per una televisió «sostenible, innovadora, generalista, pedagògica i plural». «Volem tot el contrari del que ha sigut l'anterior model», va afirmar. Entre els seus objectius hi ha el d'aconseguir una televisió amb poc personal i un contingut «adequat i enfortidor de l'ecosistema informatiu».

No obstant, Puig va reiterar que «no es pot funcionar de manera improvisada». «Jo entenc els treballadors i l'angoixa que els han humiliat, però no per això la RTVV del futur ha de ser feta malament. Ha de ser plural, per a tots i, sobretot, sostenible», va argumentar. «La radiotelevisió pública és una inversió, no un malbaratament –va puntualitzar–. És una inversió per a la cultura, per a la indústria audiovisual, per a la comunicació, per promoure el turisme. Ara, ha de ser una inversió coherent, sense abusos», va afegir Puig. ≡

CATALUNYA RÀDIO

Xavi Rosiñol es manté a 'La tribu' i Sílvia Cópulo farà entreteniment

Poca estona abans que es consumés la destitució de Fèlix Riera, Brauli Duart va avançar nous detalls sobre la programació de Catalunya Ràdio per al curs vinent, entre els quals destaca la confirmació que Xavi Rosiñol continuarà presentant *La tribu*, que es reforçarà "amb nous col·laboradors". D'aquesta manera es va resoldre la incògnita que planava encara sobre la franja de tarda de l'emissora. El president de la CCMA va indicar també que el nou programa de Sílvia Cópulo, que s'emetrà de dilluns a divendres de 12.00 a 14.00, serà "essencialment d'entreteniment". Pel que fa a *El matí de Catalunya Ràdio*, seguirà "en la línia dels últims dos anys però amb una sèrie de millores". ■

MITJANS PÚBLICS

UDC veu motius “polítics” en el relleu de Riera a Catalunya Ràdio

El candidat d'UDC a les eleccions del 27-S, Ramon Espadaler, va denunciar que el cessament de Fèlix Riera com a director de Catalunya Ràdio es deu a motius “polítics”. Riera és militant d'Unió i, segons Espadaler, va ser nomenat per unanimitat, mentre que va ser destituït pel vot de qualitat del president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). El president de la CCMA, Brauli Duart, va defensar que no era cap cas de “depuració política”. Fonts de la CCMA van assenyalar que de moment no hi haurà substitut. Serà al setembre quan es decidirà si la plaça es cobreix o bé si es crea una sola direcció per a la ràdio i la televisió públiques. ■ ACN